

af, at dette særlige Foretagende kræver Afslutningen af en Kontrakt, som forpligter Statskassen til Udredelsen af meget betydelige Midler langt ud over Finantsaaret, at der kommer en Forbindelse tilføede med Spørgsmaalet om en Indkomstkraft. Det er, som sagt, ikke selve de nyeste Jernbaner, der ere Grunden; thi det Samme vilde ogsaa akkurat gjælde om et hvilket som helst andet Foretagende af en lignende Betskaffenhed. Den særdeles store Betænkelighed for Finantsministeren ved Sagen ligger deri, at selv om jeg har Midlerne for det første Finantsaar, saa maa jeg dog være meget varsom med at binde Finantserne til saadanne Udbetalinger, som skulle være længere Tid, for det næste og for det derpaa følgende Finantsaar, og det i saa høj Grad, som Tilfældet vil være, naar det omhandlede Byggearbejde skal afsluttes i den Tid, der er forudsat i Loven af 24de April 1868.

Det ærede Medlem for 9de Kredts (Estrup) har endelig ogsaa berørt Cøbenhavn. Det forholdet sig fuldkomment rigtig, som det ærede Medlem bemærkede, at jeg kun har fremdraget dette Punkt for at bevise, at naar der i en Lov om et saadant Udlæg er sat en vis Termin, indenfor hvilken Arbejdet skal være fuldført, saa maa dette forstaaes med en vis Reservation, nemlig forsaavidt der ikke træder overveiende Hensyn frem for Regeringen, naar Kontrakten skal afsluttes, som i Regeringens Dine gjøre det fuldkomment tilraadeligt og nødvendigt at afslutte Kontrakten med en senere Termin. Dette har det ærede Medlem i Dag selv erkjendt, at han i sin Tid har gjort. Han har ment, at han havde haft gode Grunde dertil, og jeg kan dertil kun sige, at ogsaa jeg tror, at han havde meget gode Grunde dertil. Men, hvad jeg tror, at det ærede Medlem ikke vil kunne benægte, det er, at han paa Grund af disse gode Grunde har handlet, som han den Gang handlede, netop støttende sig til samme Betragtning, som jeg har tilladt mig at gaa ud fra. Derfor det ærede Medlem nemlig havde anset den paagjældende Bestemmelse i Loven om Cøbjerg Havn som forpligtende ham til ubetinget at gjøre Havnen færdig til den 1ste Januar 1872 og som forbindende i almindelig

Forstand, saa kunde han ikke have undgaaet at forelægge Rigsdagen et Forslag til Billigelsen af, at Terminen ved Kontrakten blev udsat. Det ærede Medlem vil jo erindre, at Kontrakten blev afsluttet paa en Tid, da Rigsdagen var sammen og havde været sammen i et Par Maaneder, og der havde altsaa aldeles Intet været i Veien for at fremkomme med et saadant Forslag. Men det ærede Medlem har ganske sikkert opfattet Sagen ganske paa samme Maade som jeg, nemlig saaledes, at det var Noget, der maatte ligge indenfor Regeringens Ekjon at afgjøre, i hvilken Grad den maatte anse det for tilraadeligt at holde sig strengt til den i Loven fastsatte Frist, og i hvilken Grad derimod andre Momenter og Hensigtsmæssigheds-hensyn lige over for, hvad der kunde være til Statens Fordel baade i økonomisk og andre Henseender, ogsaa i denne Retning kunde komme i Betragtning. Det er kun om dette Sidste, at der maatte kunne tænkes at opstaa nogen Uenighed imellem os, men jeg siger i Dyrigt, at det ærede Medlem ved i sin Tid at handle, som han gjorde, saavidt jeg kjenner, handlede fuldkomment rigtig og af gode og tilstrækkelige Bevæggrunde. Og jeg siger derhos paany, at han kun har kunnet handle saaledes, som han gjorde, fordi han forfolkede de paagjældende Bestemmelser i den vedkommende Lov ganske saaledes, som jeg nu har gjort det med Hensyn til et andet Tilfælde.

Estrup: Jeg formoder, at den høitærede Finantsminister har overhørt, at jeg udtrykkelig oplyste med Hensyn til Cøbjerg Kontrakten, at jeg ikke vilde have anset mig berettiget til at afslutte den med de Tidsfrister, hvormed det skete, naar det ikke var blevet betinget, at den skulde være i brugbar Stand til den i Loven fastsatte Tid. Derfor den høitærede Finantsminister i Forbindelse med Indenrigsministeren vil aflevere de nyeste Jernbaner færdige til at kjøre paa til den 1ste Jult 1874, saa tror jeg ikke, at Noget vilde have Noget at indvende, selv om der var Uspudsningsarbejder, som da endnu stode tilbage og krævede Udgifter efter den Tid.

Det forholdt sig ikke ganske saaledes, som